

Ivo Houf

Životopis

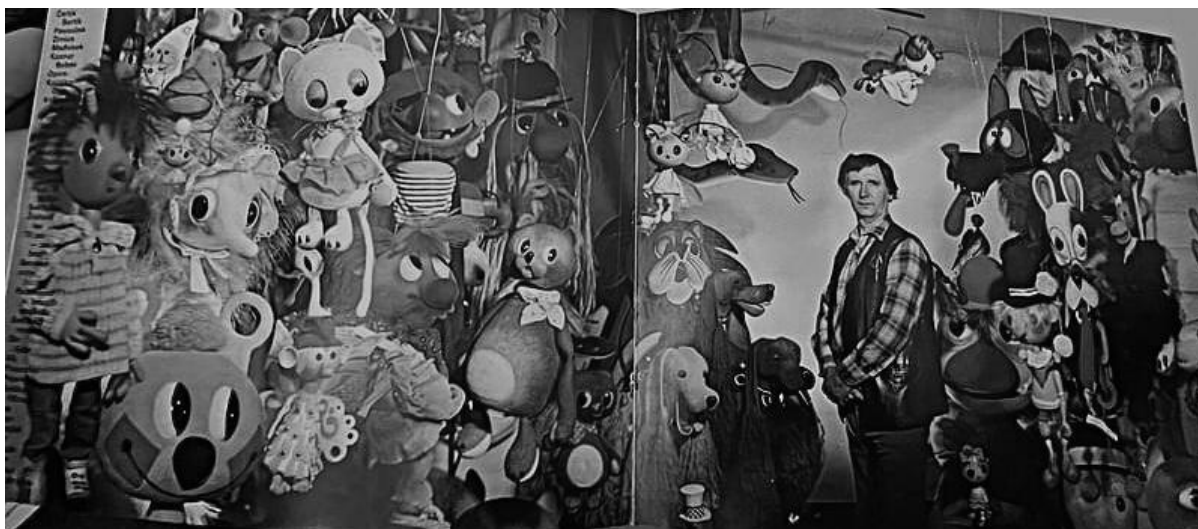
Eva Neusarová, Nelly Halbichová, Michelle Succarová, Viktorie Olivová, Tereza Křížová

- Ivo Houf se narodil v Brně v Králově poli 15. června 1933. Jeho otec pracoval jako soudní revident a matka byla v domácnosti. Měl dva bratry a dvě sestry, přičemž Ivo z nich byl nejmladší. Ivo měl krásný vztah se svou sestrou, která se vdávala ve dne atentátu na Heydricha (přidržel jí svatební závoj). Chodil na základní školu společně s Němci, se kterými si moc nerozuměl. Následně ho ale v lednu roku 1945 rodiče poslali z města na statek do Jehnic, za kamarádkou jeho sestry, aby byl do osvobození v bezpečí. Líbilo se mu tam, ale nebyl tam nadlouho...

- Brzy po příchodu se Ivovi totiž stalo něco velmi neočekávaného. Když v Jehnicích začala střelba, zmatený Ivo se musel v té zimě i s ostatními z vesnice postavit se zvednutýma rukama do řady ke zdi... A jeden pán po chvíli povídá: “Ne! zapomněl jsem si peněženku.” Tak vyběhl z řady,

aby si pro ni doběhl, jeden z německých vojáků se jen otočil a zastřelil ho. Ivo to hodnotí jako jednu ze svých vůbec nejhorších vzpomínek. Lidé tam stáli ve sněhu, někteří (jako pan Houf) pouze v trenýrkách, a to skoro celý den. Vzápětí ale nastala evakuace. Všichni se museli sebrat a odejít až za Tišnov do Veselíčka. Ivo došel do Veselíčka, kde narazil na starostu, který ho u sebe nechal pobýt. Tam se měl Ivo ovšem fantasticky, protože neměl žádné starosti, kolem něj byla zvířata, cítil se dle svých vlastních slov fantasticky.

- Ivo se po tom všem, co se dělo sebral a šel zpátky do Brna ke svým rodičům. Pro celou jeho rodinu to bylo velmi nečekané, jeho sestra dokonce vysklila hlavou okno a volala na něj “Ivoši ty žiješ!”. Ivo všechny moc rád zase viděl a byl rád že je doma...
- Ivo měl ještě spoustu zbraní z bombardování, které se během zmatků na konci války povalovaly téměř všude. Schoval si je všechny doma pod postel. Ivo měl jednoho přítele, který hrozně chtěl také nějaký samopal, tak mu ten samopal dal. Dozvěděl se to ale ředitel školy, zavolal si ho do ředitelny a tam se Ivo dozvěděl, že ten jeho kamarád střílel se samopalem chodbě v ústavu, pro postižené děti do zdi. Kamarád zde žil, protože neměl jednu nohu. K Ivovi domů přišla policie prozkoumat, jestli nemá ještě nějaké další zbraně. Jeho otce vyslýchali, tak měl čas je vyhodit z okna na zahradu a později je na ní zakopal. Ivo si je jistý, že bychom je našli i dnes...

- Po nějaké době Ivo začal studovat střední výtvarnou školu, kterou úspěšně dokončil, a krátce poté ho vzali na filmovou fakultu do Prahy, protože ho začalo velmi bavit natáčení a fotografování. Ale začal být nespokojený s učitelem, který jim pouštěl jenom filmy oslavující komunismus...
- Přestoupil na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, kde se začal seznamovat s výrobou loutek a ilustrací. Ivo Houf byl sám překvapený, jak moc ho tato práce bavila. Oboru se věnoval celý život. Byl velmi pečlivý a ponořený do své práce, že ani nespál...

Slavná díla (spolupráce):

- Příběhy včelích medvídků
- Tři zlaté vlasy děda Vševěda
- Zlatovláška
- Arabela
- Dvanáct měsíčků
- Malá mořská víla